

[Statsministeren.]

den Udveksling af Takkeudtalelser, der har fundet Sted, den kan vist i og for sig være fuldkommen rimelig, men jeg skal blot paa Regeringens Vegne yde min Tilslutning til Anerkendelsen overfor Ledelsen af det Folketingsudvalg, der har beskæftiget sig med disse overmaade vanskelige Forhandlinger og er naaet til det Resultat, man er naaet til.

Som Søfartsminister kan jeg give Tilslutning til Forslaget om Udvidelsen af Bevillingen, saaledes at ikke blot Fiskere, men ogsaa Ejere af Sejlskibe kan faa en Krisehjælp under Hensyn til de vanskelige Forhold, som ogsaa de smaa Sejlskibe lider under, og som i særlig Grad er en Følge af Mangelen paa Gods til Befordring. Denne Befordring er blevet stærkt forringet paa Grund af den almindelige Nedgang. Forslaget forekommer mig derfor velbegrundet i den Udvikling, der har fundet Sted i den senere Tid.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har rettet en Henvendelse til mig om at udvirke, at de Laan, der i sin Tid er blevet ydet til Ejere af Sejlskibe, faar en lignende Behandling som de Laan, andre har faaet. Jeg har allerede paa Foranledning af de i Udvalget førte Forhandlinger som Søfartsminister rettet en Henvendelse herom til Finansministeriet og haaber, at det maa lykkes at finde en Form, under hvilken Lempelser kan finde Sted.

Paa Finansministerens Vegne — det vil være bekendt, at han paa Grund af Sygdom er forhindret i at være til Stede — skal jeg yde Tilslutning til Forslagene om Tilvejebringelse af de Midler, som de forskellige Arter af Kriseforanstaltninger naturligt udkræver. Jeg kan jo ligesom andre beklage, at Finanstold af et saadant Omfang er blevet nødvendig, men Tidens Vilkaar er haarde, og det er derfor utvivlsomt for de allerfleste forstaaeligt, at man maa den Vej ud for at skaffe Midler til Brug i Kampen mod de store Vanskeligheder, som store Dele af Befolkningen lider under. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at der gennem de Hjelpeforanstaltninger, der nu vedtages, ydes en virksom Hjælp til mange Tusind Mennesker, der ellers vilde komme til at lide en uhyre haard Skæbne.

Jeg skylder at oplyse, at det Ændringsforslag, der er optaget til Løbe-Nr. 26 i Toldloven, ikke som de andre har en midlertidig Karakter, men en blivende. Bestemmelsen har heller ikke direkte Forbindelse med det Dækningspørgsmaal, der ellers indeholdes i Forslaget angaaende de

forskellige Afgifter. Ændringen er en Følge af de Forhandlinger, der har været ført mellem Myndighederne i Tyskland og Danmark, hvorunder der er opnaaet Lempelser i Behandlingen af den danske Landbrugs-eksport, og hvorunder det har været naturligt at gøre den Indrømmelse, der indeholdes i det paagældende Ændringsforslag.

Der er, synes det mig, ikke nogen Anledning til at fordybe sig i Enkeltheder. Selvfølgelig kan man trække frem Enkeltheder med Hensyn til den ene eller den anden Sats, med hvilken man kan ytre mere eller mindre Tilfredshed. Jeg tror, at man med Hensyn til Øl og Benzin er naaet, saaledes som det ogsaa er fremhævet, meget højt, maaske saa højt, som det er muligt, hvis man ikke vil slaa Forbruget ned; men paa den anden Side maa det erindres, at begge Varer er dog delvis Luksusvarer og delvis forsvarlig Nødvendighed, og vi maa vel saa regne med, at en Del af Luksusforbruget svinder ved de Foranstaltninger, der her er Tale om. Endelig maa vi trøste os, saaledes som det ærede Medlem Hr. Hedelund ogsaa gjorde, med, at det dog er midlertidige Foranstaltninger, som forhaabentlig inden en alt for urimelig lang Tid maa kunne forsvinde igen.

Naar Talen er om Benzin, vil jeg i øvrigt gerne indskyde den Bemærkning, at under Forhandlingerne om det ønskelige i at undgaa den høje Beskatning af Benzinen, er der blevet gjort Tilbud om at formindske denne Afgift mod at tage et tilsvarende Beløb ved Forminskelse af Lettelsen paa Formueskatten eller ved en direkte Forhøjelse af Formueskatten, hvad man nu vil kalde det, og det havde dog maaske været en Vej, som havde været mere tiltalende. I hvert Fald havde de Klager, som nu lyder over Benzinen, da ikke kunnet lyde med samme Berettigelse.

Jeg skal da nøjes med at anbefale de stillede Ændringsforslag, som jeg altsaa ikke i og for sig tiltræder med synderlig Glæde, hvorimod jeg vel kan udtrykke min Glæde over, at der har vist sig en Forhandlingsvillie om Hovedsagen, Kriseordningen overfor Landbruget, de arbejdsløse, Fiskerne og andre, som utvivlsomt var en Nødvendighed, i alt Fald en saare vigtig Foranstaltning for mange. Jeg opfatter det Resultat, der er naaet, som en særdeles smuk Optræden fra de danske politiske Partiers Side. Og saa tror jeg, at man kan undlade de mange stærke Ord, der har lydt fra enkelt Side. I en Nødssituation som den, vort Land nu er ude i, gælder det ikke om at pukke paa et Princip her og et Princip der, det gælder